

ORGAN FÖR SVENSKA BOKHANDELSMEDHJÄLPAREFÖRENINGEN

Utgives av:
Svenska Bokhandels-Medhjälpare-Föreningen
Redaktionens adr.: Strandvägen 43, IV, Sthlm

MARS 1934

Prenumerationspris:
Per helår 6 kr.
Medlemmar av B. M. F. 3 kr.

Realism

av Harry Martinsson.

Realism är det, att du öppnar ditt fönster eller ditt tält en daggig sommarmorgon och finner dagen så ordlöst obeskrivlig att du bara kan jubla, taga emot, se och höra ditt eget vibrato i allt — eller tröttnas därav och förtvivla. Realism är extas, gräsgrön harmoni eller trötthet; vad det än är så är det alltid du själv. Du vandrar omkring som landskapsperson, ej som staffage, objekt eller möbel. Ditt är ögonens ägande och öronens. Ditt subjektiva vara går i krondillens tecken, i spenaten, i sexus, i mossan, i långbenta junikalven och i närmaste människosjäl.

Men bortsovrar du och förtrycker ditt väsentliga innersta, då skall t. o. m. den gamla möbelrealismen dö bort för dig och du skall sitta där slö, lika fjärrad från ting som från Gudar. Realism är en allspegel och ett halvutforskat orgelverk. Du skall få det att stämma såvitt du inte klyver din natur och delar upp den i idealvara och verkligt vara.

Realism är *du*, då du funnit världen och dig själv, intill dess är allt sken, försök och någonting på väg. Realism är människomedvetande. Realism är att söka sitt helhetsjag och att finna det.

Kom ihåg att falska kunna endast spela falskt med de falska. Grundtonerna narra vi aldrig på sidspår, men med samverkan och tillit bygges realismens allkropp som ligger sönderplockad av de falska.

Ännu är vi alla på väg men en dag ska vi spela upp symfonien ur allas icke-rädsla. Vägen till världsrealism går (tyvärr) genom katastrofer som kalla sig själv realism plus idealism, d. v. s. helig plus verklig pannkaka, vilket i sin tur är det samma som allting utom verklig helhetssträvan på basis av individens rätt till helt liv.

Du är realism. Du snidar möbel, planterar blomma gör miljö, avlar barn och påverkar själar.

Katastroferna ligga i människornas små händer, hela Jorden vilar i människornas små händer. Allt beror på om vi kan skilja på platt och storgiltig realism — och finna världsgiltig väsentlighet. Våra förirringar kalla vi nu egenarter. Det är den gåtan vi ha att knäcka — och att finna världskärnan — den djupa realismen — intellektuellt och emotionellt.

Två dikter

av Gunnar Ekelöf.

Lågan

Bruten var världen av sömn när jag vaknade
Men vinden skakade sitt huvud i arkaden,
Den silverklara gryningen bevekta floden
Och marmorstoder brast i gråt på torg och gator.

Bruten var världen av drömmar medan jag vakade
Och stirrade mig blind i trötta ögon:
Statyerna som trevade sig fram i staden
Gick alltid vilse för att finna vägen.

Bruten var världen av lögn när jag slocknade
Men himlens pärljus vakade oändligt genom natten,
Skatterna brann som eldar i jordens hålor
Och fabeldjuren vandrade på mörkrets vägar.

Drömd dikt

Hennes kinder är som två fjärilsvingar och det glittrande stoftet stannar på insidan av mina händer.
Hennes fingrar är flöjtlika och huden som pärlemorhinnan i musslans inre.
Bara en astrolog i toppig mössa skulle kunna spå i hennes inälvor som är fyllda med stjärnor:
Inseppt i flammiga moln av lysande stoft och fladdrande flikar av tyg skymtar den formlösa ofullständiga kroppen genom sömnens tunga otydliga bindel.